

Tanečnice

Hana Zagorová

Všechno má líc i rub,
night club i noční klub,
svět není ráj.
Holka můj profese má jen, co odnese,
když střídá stáj.

V recepci odevzdá klíč, hlavně už odtud a pryč!
Hm, k nádraží v taxíku, řekne už ze zvyku,
hlavně už odtud a pryč!

Varieté, bary, šantány,
a to je podívaná hlavně pro pány.
Já jsem ta tanečnice, která ovládá svět,
úvodem pár taktů klavíru,
průsvitné prádlo nosím šité na míru.
Já vím, že starším pánům buší ve spáncích krev.

Některý pak přijde s kytkou růží.

Dík za vaše milé pozvání,
proč byste si dělal vydání,
já jsem ještě dlužna pokání,
protože tentokrát vážně jdu spát.

Budete se asi, pane, smát,
jednou mě měl jeden vážně rád, piáno hrál.
Obráťte se, prosím, ke dveřím,
dnes už tomu málem nevěřím,
že o mně stál.

Řekla jsem, že půjdu spát,
neměl mě tak vážně brát.
Ach, nenašel mě v noci v pokoji,
pak řek, že o tohle nestojí,
sbalil a jinam jel hrát.

Pohlednici poslal z Londýna,
napsal, že žije s ním teď jedna blondýna,

světově polyká prý nože, oheň a meč.
Později jsem ho chytla v Kodani
náhodou, jenomže při tomto shledání,
to jsme jen vedli spolu trapnou o ničem řeč.

Nalítla jsem jednou kytce růží,
osud nám to pěkně poblátil,
kdyby mě byl tenkrát namlátil,
kdyby se jak pára neztratil,
všechno to mohlo dopadnout líp.